

Jeg foreslog i Fjor, at man ved Statsbanernes Indkøb i Stedet for egenmægtigt at afgøre enhver Sag skulde lade enhver Disput med Leverandørerne gaa til Voldgift. Jeg ved, at den højtærede Minister har ladet Generaldirektionen erklære sig om dette Spørgsmaal, og den har paa sin sædvanlige kejserslige Maade at optræde paa svaret, at det var ganske overflødig at komme ind paa Voldgift, Statsbanernes Betingelser vare af en saadan Natur, og alt var i den Grad bestemt i Detailler, at der intet var at skønne over, den Slags Spørgsmaal kunde Statsbanerne afgøre alene. I den samme Skrivelse udtale Statsbanerne sig imidlertid om et Forhold, som jeg fremdrog her i Fjor, dette nemlig, at Statsbanerne i sin Tid have drevet det til, da en stakkels Leverandør havde det Uheld, at Damperen, hvori hans Kulleverance var, løb paa Grund ved Indsejlingen til en dansk Havn og derved fik en Smule Vand i sin Kullast, at tilbyde at tage Ladningen mod et Afdrag af 25 pCt. Da Leverandøren imidlertid var en Mand med Ben i Næsen, endte det med, at Statsbanerne nøjedes med en Godtgørelse af 5 pCt. paa den lille Del af Lasten, som var bleven vaad. Det vil med andre Ord sige med saadant noget som en Hundrededel af det, man havde forlangt. Det ser dog komisk ud, at Statsbanerne i den samme Skrivelse, hvori de skrive, at der behøver ikke at være Voldgift — de kunne afgøre det hele, alt er bestemt i Detailler —, illustrere dette ved et Tilfælde, hvor de, da det kneb for vedkommende Mand, og da de mente at kunne sætte ham Kniven for Struben, gjorde Forsøg paa at faa en Godtgørelse hundrede Gange saa stor som den, de senere fandt det rigtigt at nøjes med.

(Det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) — jeg tror, det var det ærede Medlem, jeg beder undskylde, hvis jeg husker fejl, men foreløbig siger jeg altsaa: det ærede Medlem fra Ringsted — mente, at man var gaaet alt for lempeligt frem med Formueskatten, man kunde rolig her tage 10 Mill. Kr. Det ærede Medlem har vist der glemt at se sig om. Han har ensidig set paa københavnske Forhold, paa den Lov, som ved Hjælp af hans gode Ven, det ærede Medlem fra Langeland (P. Munch),

blev gennemført i 1910. Dette Medlem har i et Tidsskrift fornylig skrevet, at Medlemmet fra Nyborg, Birch, ved Skattelovens Behandling i Fjor har klynket for de store Indtægter. Maa jeg i den Anledning henviser til, at det ærede Medlem fra Langeland i 1910 har klynket overfor Rigsdagen for at faa den til at tage en Skattelov for København, som er af en saadan Natur, at medens Ligningen i Provinserne — efter det Lovforslag, der blev vedtaget i Fjor af dette Ting, men endnu ikke er blevet Lov — efter Ligningsmyndighedernes eget Tykke kan svinge indenfor 900 pCt., saa at en Indkomst paa 100 Kr. kan sættes ned til 25 eller op til 225 Kr., er i København for Indkomster fra 2,000 op til 20,000 Kr. Svingningsomraadet 50 pCt. Det er denne Lov, som det ærede Medlem fra Langeland har tigget Rigsdagen om at vedtage. Jeg finder det paa en Maade rigtigt, at han har taget et Kompromis, men vi skulle huske paa, at netop han er de rene Standpunkters Mand, han vil, at man overfor Landstinget skal sige: Alt eller intet! Det forekommer mig da at være noget utiltalende, naar det ærede Medlem udtaler om Kolleger, at vi have klynket i et Forhold som det nævnte. Jeg beder det høje Tings Medlemmer om at se efter i Folketingstidenden fra i Fjor Sp. 6542 fg, man vil da se, om jeg har klynket eller ikke.

Det, jeg ønskede at sige til det ærede Medlem fra Ringsted, var, at jeg tror nok, han er paa Vildspor, naar han mener, at Formuen godt kan taale en lille Omgang eller rettere sagt en stor Omgang, saa stor, at den i Stedet for, saaledes som Forholdet vist er nu, at udrede mellem 1 og 2 Mill. Kr. kom til at udrede 10 Millioner. Det ærede Medlem har aabenbart overset, at som den kommunale Beskatning er vedtagen i Folketinget, er den ude i Provinserne allerede i høj Grad en Formuebeskatning, idet Forholdet er, at Indkomst af Formue faar straks ved Beregningerne et Tillæg, hvis Formuen sidder i fast Ejendom, af 35 pCt. og, hvis den er i Kapital, af op til 50 pCt. Det er den første Omgang. Men dernæst sker der en Forhøjelse efter Ligningsmyndighedernes Skøn, en Forhøjelse, som ikke alene rammer den virkelige Indtægt, men den ganske